

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 878

din 07 septembrie 2018

Prin punctul de vedere nr. 13247/DI.DC/18044/ST/2018, Direcția legislație, documentare și contencios a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii contestația formulată de domnul Moldovan Ilie Tiberius, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, împotriva Hotărârii nr. 389/05.07.2018 a Secției pentru procurori.

Plenul reține că, potrivit art. 9 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 207/2018, publicată în Monitorul Oficial nr. 636 din 20 iulie 2018, „Hotărârile Secției pentru judecători, respectiv ale Secției pentru procurori ale Consiliului Superior al Magistraturii, în orice alte situații decât cele prevăzute la art. 134 alin. (3) din Constituția României, republicată, în care Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor, pot fi atacate la secția de contencios administrativ a curții de apel competente, conform dreptului comun”.

Potrivit art. 36 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, „Plenul Consiliului Superior al Magistraturii soluționează contestațiile formulate de judecători și procurori împotriva

hotărârilor pronunțate de secțiile Consiliului Superior al Magistraturii, cu excepția celor date în materie disciplinară”.

Conform art. 24 din Codul de procedură civilă, „Dispozițiile legii noi de procedură se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acesteia în vigoare”.

Având în vedere că art. 9 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conține dispoziții noi privind procedura căilor de atac împotriva hotărârilor secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, reținând și faptul că hotărârea contestată a fost dată anterior intrării în vigoare a acestor noi dispoziții de procedură, în raport de dispozițiile art. 24 din Codul de procedură civilă, Plenul se declară competent să soluționeze prezenta contestație în conformitate cu prevederile art. 36 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare.

Analizând punctul de vedere al Direcției legislație, documentare și contencios și văzând înscrisurile atașate, Plenul reține următoarele:

Prin cererea înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr. 13247/19.07.2018, domnul procuror Moldovan Ilie Tiberius, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a formulat contestație împotriva Hotărârii nr. 389/05.07.2018 a Secției pentru procurori.

În motivarea contestației, domnul procuror Moldovan Ilie Tiberius a arătat, în esență, că hotărârea atacată este nelegală și neoportună, deoarece nu există niciun temei legal pentru a se decide că durata maximă cumulată a detașărilor unui magistrat nu trebuie să depășească 6 ani, intenția legiuitorului fiind contrară acestei concluzii.

Contestatorul face trimitere și la dispozițiile Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1050/2017, pe care o consideră a fi nelegală, deoarece adaugă la lege, respectiv la dispozițiile art. 58 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, s-a susținut că această din urmă hotărâre a fost emisă cu exces de putere.

Contestatorul a învederat că, prin limitarea perioadei de detașare, i s-a aplicat o măsură inechitabilă, în contextul în care la data respingerii cererii de detașare existau mai mulți judecători și procurori ale căror detașări se întindeau pe perioade exagerat de mari.

Totodată, contestatorul a considerat că, prin aplicarea dispozițiilor art. 58 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul limitării duratei detașării, s-a conferit efect retroactiv hotărârilor prin care contestatorul a fost anterior detașat.

Referindu-se la aspectele privind oportunitatea dispunerii măsurii prelungirii detașării, contestatorul a susținut, în esență, că nu au fost analizate de către Consiliul Superior al Magistraturii toate elementele de fapt ce au stat la baza cererii, inclusiv avizul pozitiv al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, motivele invocate de misiune, aprecierea interesului României, concluzionând că, în realitate, hotărârea nu este motivată. De asemenea, se critică faptul că nu a fost efectuat niciun demers de consultare de către Consiliul a Ministerului Afacerilor Externe și nici nu au fost luate în considerare posibilele efecte asupra misiunii determinate de retragerea contestatorului.

Contestatorul menționează că unele dintre motive fac trimitere la efectele Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1050/2017, care însă formează obiectul unei alte contestații, înregistrate pe rolul Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție sub nr. 1277/1/2018, în care Consiliul Superior al Magistraturii a formulat apărări prin întâmpinarea depusă.

S-a susținut, de asemenea, că luarea în considerare a criteriului duratei detașării contravine criteriului de legalitate prevăzut de dispozițiile art. 58 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În susținerea argumentelor contestației, a mai fost invocată Decizia nr. 1794/2009, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 303/1/2009, apreciindu-se că Secția pentru procurori nu poate decât să admită o solicitare de detașare formulată de o instituție, nicidecum să aprecieze asupra oportunității acesteia.

Față de contestația formulată, Plenul reține următoarele:

Prin Hotărârea Secției pentru procurori nr. 528/04.07.2017, s-a dispus detașarea domnului Moldovan Ilie Tiberius, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în cadrul misiunii EUCAP Somalia, pentru o perioadă de 1 an, începând cu data de 23.07.2017.

Ulterior, prin adresa nr. 526/12.04.2018, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a înaintat Consiliului Superior al Magistraturii solicitarea Serviciului European de Acțiune Externă (EEAS) – CPCC privind prelungirea detașării domnului Moldovan Ilie Tiberius, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în cadrul misiunii EUCAP Somalia, pe poziția SOM-024 „Institutional Adviser” (LO2), pentru o perioadă de 1 an, până la data de 21.07.2019.

Prin Hotărârea Secției pentru procurori nr. 212/25.04.2018, s-a dispus respingerea solicitării de prelungire a detașării domnului Moldovan Ilie Tiberius în cadrul misiunii EUCAP Somalia.

Împotriva acestei din urmă hotărâri, petentul a formulat contestație, ce a fost respinsă prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 576/24.05.2018. Împotriva acestei soluții petentul a introdus pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție contestația ce formează obiectul dosarului nr. 1658/1/2018, pentru care a fost fixat termen de judecată la data de 27.11.2018.

Cu adresa nr. C1-1/2579/2018, Ministerul Afacerilor Externe a înaintat scrisoarea cu nr. 1600/18062018/EUCS/MOG/4473 a șefului misiunii EUCAP Somalia, prin care s-a reiterat solicitarea de prelungire a detașării domnului Moldovan Ilie Tiberius, pe poziția SOM-024 „Institutional Adviser” (LO2) până la data de 31.03.2019.

Prin Hotărârea Secției pentru procurori nr. 389/05.07.2018, s-a dispus respingerea solicitării de prelungire a detașării domnului Moldovan Ilie Tiberius în cadrul misiunii EUCAP Somalia.

Pentru a pronunța această soluție, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii a avut în vedere motivele ce au stat la baza Hotărârii Secției pentru procurori nr. 212/25.04.2018 și a Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 576/24.05.2018, referitoare la faptul că s-a solicitat prelungirea unei a doua detașări în cadrul aceleiași misiuni, precum și la situația că durata maximă cumulată a detașărilor

domnului procuror Moldovan Ilie Tiberius a depășit termenul de 6 ani stabilit prin Hotărârea nr. 1050/12.10.2017 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Secția pentru procurori a reținut că, pentru a se menține un echilibru între nevoile și interesele instanțelor judecătorești și parchetelor, respectiv acela de a le fi asigurat necesarul de resurse umane optim pentru funcționarea acestora în bune condiții și interesul instituțiilor la care solicită detașarea, este necesar ca detașările ulterioare datei adoptării Hotărârii de principiu nr. 1050/12.10.2017 să poată fi dispuse și prelungite o singură dată, fără ca durata maximă cumulată să depășească perioada de 6 ani. Totodată, s-a menționat că la adoptarea soluției de principiu sus-menționate s-a avut în vedere o nouă procedură referitoare la măsura detașării, care să corespundă atât cerințelor instituțiilor care solicită detașarea, cât și sistemului judiciar.

La fel cum s-a reținut și în Hotărârea nr. 212/25.04.2018, prin care s-a respins cererea de prelungire a detașării domnului procuror Moldovan Ilie Tiberius în cadrul aceleiași misiuni și pe același post, Secția pentru procurori a avut în vedere că magistratul a fost detașat anterior la următoarele instituții:

- Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, în perioada 01.05.2005-01.11.2005;
- Secretariatul Inițiativei Pactului de Stabilitate de Combatere a Crimei Organizate, în perioada 01.07.2006-31.12.2006;
- Secretariatul Inițiativei Pactului de Stabilitate de Combatere a Crimei Organizate, în perioada 01.01.2007 - 07.02.2008;
- Centrul Regional al Inițiativei de Cooperare în Sud-Estul Europei pentru combaterea infracționalității transfrontaliere, în perioada 15.02.2008-31.12.2008;
- misiunea EUPOL - Afganistan, în perioada 09.12.2013-09.12.2014, detașare prelungită pe perioada 09.12.2014-31.12.2014;
- misiunea EUPOL - Afganistan, în perioada 01.01.2015-01.01.2016;
- misiunea EUCAP Nestor, în perioada 01.04.2016-01.04.2017, detașare prelungită pe perioada 01.04.2017-23.07.2017;
- misiunea EUCAP Somalia, în perioada 23.07.2017-23.07.2018.

Având în vedere aspectele de mai sus, reținând totodată că nu au intervenit elemente noi care să determine adoptarea unei alte soluții față de aceea adoptată de Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii prin Hotărârea nr. 212/25.04.2018, soluție menținută de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii prin Hotărârea nr. 576/24.05.2018, Secția pentru procurori a respins cererea de prelungire a detașării domnului Moldovan Ilie Tiberius, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în cadrul misiunii Eucap Somalia, pe postul de „Institutional Adviser”.

Contestația este neîntemeiată, având în vedere următoarele considerente:

Conform dispozițiilor art. 58 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Superior al Magistraturii dispune detașarea magistraților cu acordul scris al acestora, la alte instanțe sau parchete, la Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Național al Magistraturii, Ministerul Justiției sau la unitățile subordonate acestuia ori la alte autorități publice, în orice funcții, inclusiv cele de demnitate publică numite, la solicitarea acestor instituții, precum și la instituții ale Uniunii Europene sau organizații internaționale. Alin. (2) al același articol stabilește că durata detașării este cuprinsă între 6 luni și 3 ani, iar detașarea se prelungește o singură dată pentru o durată de până la 3 ani, în condițiile prevăzute la alin. (1).

Față de acest cadru normativ, se reține că, prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1050/12.10.2017, s-a adoptat o hotărâre de principiu prin care au fost interpretate dispozițiile art. 58 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Plenul apreciind că este necesară reconsiderarea practicii sale anterioare referitoare la soluționarea cererilor de detașare, astfel cum rezultă din considerentele hotărârii.

Prin această hotărâre, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a analizat situația detașării judecătorilor și procurorilor, or potrivit normelor constituționale și legale în materie, Consiliul Superior al Magistraturii, în îndeplinirea rolului de garant al independenței justiției, are competență exclusivă în ceea ce privește cariera magistraților.

În acest sens, punând în balanță interesele instanțelor judecătorești și ale parchetelor de pe lângă acestea, de la care provin judecătorii și procurorii detașați și interesul instituțiilor care solicită detașarea, Plenul a apreciat că detașările ulterioare datei hotărârii de principiu mai sus menționate pot fi dispuse și prelungite o singură dată, fără ca durata maximă cumulată să depășească termenul legal de 6 ani, soluție adoptată în acord cu dispozițiile art. 58 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Soluția adoptată de Plen este în acord și cu Decizia Curții Constituționale nr. 588/21.09.2017, prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și s-a constatat că soluția legislativă care nu precizează condițiile încetării detașării judecătorilor sau procurorilor este neconstituțională.

Contestatorul a invocat că limitarea dreptului de a-și desfășura activitatea în cadrul misiunii este inechitabilă în raport cu situația altor magistrați care au primit până în prezent detașări mai lungi de decât cele primite de contestator.

Critica nu poate fi primită, deoarece detașările în curs, dispuse anterior pronunțării Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1050/2017, au fost constatate ca fiind legale și menținute. Însă nu se poate pretinde Consiliului ca la soluționarea viitoarelor cereri de detașare, cum a fost cea a petentului, să nu aibă în vedere detașările anterioare pronunțării Hotărârii nr. 1050/2017, câtă vreme aceste perioade de detașare reprezintă o realitate obiectivă de care Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să țină cont.

Criticile privind încălcarea principiului neretroactivității referitoare la luarea în considerare la soluționarea cererilor de detașare și a perioadelor anterioare, în care magistratul a fost detașat, sunt neîntemeiate, având în vedere că interpretarea dispozițiilor art. 58 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, făcută prin Hotărârea Plenului nr. 1050/2017, a vizat doar efectele viitoare ale situațiilor juridice constituite sub imperiul acestor prevederi, nefăcându-se altceva decât să se lămurească sfera de aplicare și modul de acțiune a normei juridice pentru viitor.

Contrar susținerilor contestatorului, Plenul reține că, în acord cu principiul neretroactivității, prin această hotărâre de principiu nu s-a dispus modificarea unei situații pentru trecut, ci s-a statuat asupra interpretării viitoare a normelor ce vizează instituția detașării magistraților, nefiind afectate detașările în curs.

Acest fapt reiese chiar din dispozitivul hotărârii de principiu în care, la art. 2, se menționează expres că detașările ulterioare datei prezentei hotărâri pot fi dispuse și prelungite o singură dată, fără ca durata maximă cumulată să depășească termenul legal de 6 ani, nefiind afectate detașările în curs.

Prin Hotărârea nr. 1050/12.10.2017, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a stabilit pentru viitor, cu valoare de principiu, că detașările pot fi dispuse și prelungite, fără ca durata maximă cumulată să depășească termenul legal de 6 ani, pentru a asigura previzibilitatea soluțiilor ce vor fi pronunțate față de cererile viitoare de detașare ale magistraților.

Prin emiterea hotărârii menționate, nu s-a urmărit a se da o interpretare restrictivă dispozițiilor privind detașarea magistraților, ci s-a avut în vedere adoptarea unei proceduri noi referitoare la măsura detașării, care să corespundă atât cerințelor instituțiilor care solicită detașarea, cât și sistemului judiciar. De asemenea, s-a avut în vedere respectarea scopului general al instituției detașării și caracterului temporar care o caracterizează.

De asemenea, argumentele invocate de contestator referitoare la lipsa motivării hotărârii nr. 389/5.07.2018 a Secției pentru procurori sunt nefondate.

În acest sens, se reține că Hotărârea Secției pentru procurori nr. 389/5.07.2018 este motivată în mod clar, concis și concret, asigurându-se contestatorului posibilitatea de verifica argumentele ce au stat la baza respingerii cererii.

Așa cum o hotărâre judecătorească nu trebuie să răspundă tuturor argumentelor invocate de părți, nici un act administrativ nu trebuie să analizeze toate aspectele invocate de petenți dacă acestea nu sunt esențiale pentru pronunțarea soluției. Astfel, în adoptarea soluției, Secția pentru procurori a considerat relevante aspecte legate de durata detașării contestatorului și de faptul că nu s-a schimbat situația avută în vedere la respingerea cererii anterioare de prelungire a detașării.

Plenul reține că, în virtutea dreptului său de apreciere, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii a soluționat corect cererea de prelungire a detașării, prin raportare la situația în care se află petentul, de a fi fost detașat pe o perioadă cumulată de peste 6 ani, ce a constituit un criteriu de care s-a ținut cont la aprecierea oportunității prelungirii detașării acestuia, iar nu ca urmare a reinterpretării unor dispoziții din lege sau regulament.

Decizia nr. 1794/2009, pronunțată de instanța supremă în dosarul nr. 303/1/2009, invocată de contestator, nu este incidentă în speță, întrucât în considerentele deciziei s-a reținut că se impune admiterea contestației în raport de aplicarea dispozițiilor speciale ale art. 28 alin. (5) din Legea nr. 293/2004 privind statutul funcționarilor publici din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

În concluzie, Plenul apreciază că emiterea Hotărârii nr. 389/05.07.2018 a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii s-a făcut cu respectarea prevederilor art. 58 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În raport de considerentele de mai sus, Plenul va respinge, ca neîntemeiată, contestația formulată de domnul Moldovan Ilie Tiberius, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, împotriva Hotărârii nr. 389/05.07.2018 a Secției pentru procurori.

În fața de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 36 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți;

**PLENUL
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE**

Art.1 - Respingerea, ca neîntemeiată, a contestației formulate de domnul **MOLDOVAN ILIE TIBERIUS**, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de

Casație și Justiție, împotriva Hotărârii nr. 389/05.07.2018 a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.

Art.2 - Prezenta Hotărâre nr. 878/07.09.2018 se comunică Direcției resurse umane și organizare, în vederea luării măsurilor legale.

Data în București, la data de 07 septembrie 2018

Președinte,

Judecător Simona Camelia MARCU

